ממאי דבחד בי דינא איתקון. דליהוו בתוך כדי דבור למימר בתרי בי דינא מיתקון ולא קאי האי אהאי כלל ולא מהני לשון מתנה זאת אלא: **לא ס"ד.** דבתרי בי דינא מיתקון: **אף הכנוס אינן נוחלין אלא לאחר מיפס אביהם.** ובמייתי לין כופין לותו לזון את בניו כדאמרי' בכתובות [דף מט:] אלא לפירוש ליה לפסיתא בציפורא ולימא ולימא עורבא בעי בני והכוותא גברא לא בעי בני: **דילפי' מקנה מפקנה.** דכיון דבחד בי דינא תקון ולהו ולא מפורש בהקנות חילוק בין זו לזו מסתמא בחד ענין תקנינהו אבל אי בתרי בי דינא מיתקון דלמא

דלמא בתרי בי דינא איתקון. פירוש דספיקא הוי אי אמר בבריה אי לא ולר"י נראה דבבריה נמי אמר מדאמר רבי נתן שניתפס משנתכס כר' יוחנן בן ברוקה א: למפקא ממאי דבחד בי דינא איתקון דלמא בתרי בי דינא איתקון לא סלקא דעתך דקתני רישא [ב]זה מדרש דרש ר' אלעזר בן עזריה לפני חכמים בכרם ביבנה הבנים יירשו והבנות יזונו מה הבנים אינן יורשין אלא לאחר מיתת אביהם [ג]אף בנות לא יזונו אלא לאחר מיתת אביהן אי אמרת בשלמא בחד בי דינא איתקון היינו דילפינן תקנה מתקנה אלא אי אמרת בתרי בי דינא איתקון היכי ילפינן תקנה מתקנה ממאי דלמא לעולם אימא לך בתרי בי דינא איתקון ובי דינא בתרא תקון כבי דינא קמא כי היכי דלא תקשה תקנתא אתקנתא: [ד]אמר רב יהודה אמר שמואל [ה]הכותב כל נכסיו לאשתו לא עשאה אלא אפוטרופא [ו]פשיטא בנו הגדול לא עשאו אלא אפוטרופוס בנו הקטן מאי איתמר רב חנילאי בר אידי אמר שמואל [ז]אפילו בנו קטן המוטל בעריסה [ח]פשיטא בנו ואחר אחר במתנה ובנו אפוטרופוס [ט](ואשתו ואחר לאחר במתנה ואשתו אפוטרופוס) [י]אשתו ארוסה ואשתו גרושה במתנה איבעיא להו בת אצל הבנים ואשה אצל האחים ואשה אצל בני הבעל מהו אמר רבינא משמיה דרבא אמר [יא] קנה לבר מאשתו ארוסה ואשתו גרושה רב עוירא משמיה דרבא אמר [יב]בכולהו קני [יג]לבר מהאשה אצל האחין ואשה אצל בני הבעל בעי

לפרנסם מסם כפי חומד בעתה ויהיו כפופים לה. ולקמן מני לה מהני תלת מילי דשוינהו רבנן בהלכתא בלא טעמא דדברי נבואה הם כפ' מי שמת [קמד.] לפי שאנו מניחין מה שכתוב בשטר בהדיא שנתן לה הכל לילך אחר חומד בעתו. ובפרק מרע מיירי ורבא בעי לקמן [קלב.] בבריה היקך ומשו"ה נקט לה הכא וכן הא דתנן התם לקמן נמי משום דרבא בעי עלייהו נמי בבריה היקך [שם:]. ודוקא כל נכסיו לליכא שיור לא במקרקעי ולא במטלטלי אבל אי אליבא דשיור קנתה ומיהו הכותב נכסיו לאחר שאין שם אדם מוחה בידו אלא שיש לו שיור בדבר מועט כגון בית אחד מכל בתיו או שדה אחת מכל שדותיו הרי זה שייר מידי נוסף שכיב מרע היה זו שהיה ירא למות והוו דבריו ככתובין וכמסורין: ה"ג לה לכולה **פשיטא בנו הגדול לא עשאו אלא אפוטרופוס בנו הקטן מאי ת"ר חנילאי בר אידי אמר שמואל אפילו קטן המוטל בעריסה פשיטא בנו ואחר אחר במתנה ובנו משום אפוטרופא דאשתו גרושה משום מתנה ובנו משום אפוטרופא דאשתו ארוסה ואשתו גרושה משום מתנה איבעיא להו בת אצל הבעל מהו אמר רבינא משמיה דרבא אמר מאי טעמא דלא קני משום דכיון דלא מחיל לה אבוה לא מחיל לה ולא קני ליה ולא מידי אלא הכי קאמר אי מחיל לה אבוה מחיל לה ואי לא לא מחיל לה ואי לא מחיל לה אבוה מחיל לה ואי לא לא מחיל לה אבוה מחיל לה ואי לא לא מחיל לה אבוה מחיל לה ואי לא